

Γιαπωνέζος ὁ κοιν. ἁπωνέζος Πελοπν. ("Αρν. Ζελίν.)
Ἐκ τοῦ Ἰταλ. ἐθνικοῦ ὄν. *G i a p p o n e s e*.

1) Ὁ καταγόμενος ἐξ Ἰαπωνίας κοιν.: *Κοντός σὰ Γιαπωνέζος, Γιαπωνέζοι ναυτικοὶ - τουρίστες κ.τ.τ. "Ηρόθ' ἔνα παπώρι γιομάτο τουρίστες Γιαπωνέζους* Ἀθῆν. 2) Βομβύκιον μεταξοσκώληκος μικρότερον τοῦ συνήθους Πελοπν. ("Αρν. Ζελίν.) Συνών. *στριγλίά*. 3) Τὸ ὑστερότοκον, τὸ τελευταῖον τέκνον τῆς οἰκογενείας, ὅταν τοῦτο μάλιστα εἶναι καχεκτικόν Πελοπν. ("Αρν. Ζελίν.) Συνών. *ἀποβυζαστάρει, ἀποκοούκκι 2, ἀποκοούνι, ἀποσοούρι 4, ἀπόσπερμα 2, ἀποσπόρι 4, ἀποσπορίδι 2*.

γιαράδα ἡ, Χίος

Ἀπὸ τὸ οὖς. *γιαράς* ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ πληθ. *γιαράδες*.

Ἡ πληγή. Συνών. βλ. εἰς λ. *γιαράς 1*.

γιαραδέας ἐπίθ. ἀμάρτ. γεραδέας Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. *γιαράδι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-έας*.

Ὁ πλήρης πληγῶν. Συνών. *γιαράλης*.

γιαράδι τό, Καππ. (Φλογ.)

Ἀπὸ τὸ οὖς. *γιαράς* ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ πληθ. *γιαράδες*.

Ἡ πληγή: *Τί γιαράδια ἔναι τὸ ἔχ' τὸ κορίθ'*; (τί πληγὲς εἶναι αὐτὲς ποὺ ἔχει τὸ κορίτσι;) Συνών. βλ. εἰς λ. *γιαράς 1*.

γιαραεύω (I) Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *γιαραύω* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a r a m a k* = εἶμαι χρήσιμος, ὠφέλιμος.

Εἶμαι ὠφέλιμος, χρήσιμος ἐνθ' ἄν.: *Ἀπὸ τὸ βούδ' ξάι 'κι γιαραεύ'* (αὐτὸ τὸ βόδι δὲν ἀξίζει τίποτε) Πόντ. (Χαλδ.) || Παροιμ. *Τ' ὀμμάτ' ντὸ 'κι γιαραεύ' ἄς ἐβγαίν'* (Τὸ μάτι ποὺ εἶναι ἄχρηστον ἄς βγαίνῃ ἐπὶ ἀνωφελοῦς τέκνου, συγγενοῦς ἢ γείτονος, μετὰ τοῦ ὁποῦ διακόπτεται κάθε σχέσις) Πόντ.

β) Ὁφελῶ, βοηθῶ τινα Πόντ. (Χαλδ.): *Τὴ μάνναν ἀτ' ξάι 'κι γιαραεύ'* (καθόλου δὲν βοηθεῖ τὴν μητέρα του). Συνών. *γιαραντίζω (I)*.

γιαραεύω (II) ἀμάρτ. Μετοχ. γεραμένος Πόντ. (Κοτύωρ.) Θηλ. γεραμέντσα Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. *γιαράς*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. *γερά*. Πληγῶν. Συνών. *γιαράλαεύω, γιαράλαντίζω*.

γιαραλάεμα τό, ἀμάρτ. γεραλάεμαν Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γιαράλαεύω*.

Τὸ πληγῶμα.

γιαραλεύω ἀμάρτ. γεραλεύω Πόντ. ("Οφ. Τραπ.) Μέσ. γεραλεύκουνται Πόντ. ("Οφ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a r a l a m a k* = πληγῶν.

Πληγῶν ἐνθ' ἄν.: *Ἐντῶκα κ' ἐγεραλέσνα τὸ ποδάρ' μ'* (ἐντῶκα = ἐκτύπησα) Πόντ. ("Οφ.) Συνών. *γιαράεύω, γιαράλαντίζω*.

γιαραλαντίζω ἐνιαχ. *γιαραladίζω* Θράκ. (Μάδυτ. κ.ά.) *γιαραladίζου* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Ἰμβρ. *γιαραλαντῶ* Καππ. (Βαγδακ.) *γιαραλατίζω* Κύπρ. Μεγίστ. *γιαραλατῶ* Λυκ. (Λιβύσσ.) *γιαρ'λαντίζω* Προπ. (Ἀρτάκ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a r a l a m a k* = πληγῶν.

Πληγῶν, τραυματίζω ἐνθ' ἄν.

γιαραλῆς ἐπίθ. ἐνιαχ. γεραλῆς Μακεδ. (Βόιον) Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Τῆλ. γεραλοῦς Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Θηλ. γεραλῆσα Πόντ. (Σταυρ. κ.ά.) γεραλοῦσα Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Οὐδ. γεραλὶν Πόντ. γεραλοῦν Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a r a l i* = πληγώμενος.

Πληγώμενος ἐνθ' ἄν.: Φρ. *Παραλῆσα καὶ γεραλῆσα* (ἐπὶ γυναικὸς πλουσίας, ἀλλὰ δυστυχοῦς ἐνεκα νόσου ἀνιάτου ἢ ἄλλης αἰτίας Πόντ.) || Ἀσμ.

Γιατροί, ποὺ τοὺς γιατρεύετε τοὺς νιοὺς τοὺς γεραλῆδες, καλὰ νὰ τοὺς γιατρεύετε, γιατ' εἶναι σεβδαλῆδες Τῆλ.

Μὴ κλαῖς, κόρη, μὴ κλαῖς, κόρη, κ' εὐτὰς κ' ἐμὲν καὶ κλαίγω, τ' ἐμὸν ἢ καρδᾶ γεραλοῦν, κὶ ἂν κλαίγω, θὰ ματοῦται Πόντ.

Τ' ἐμὸν ἢ καρδᾶ γεραλὶν, ἂν κλαίω, θὰ ματοῦται, κὶ ἄμων τσῆ λάμπας τὸ γγαλὶν, ἂν κρούς ἀπάν', τζακουταί

(= σπάει) Πόντ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. *Γεραλῆς* Ἀθῆν. Ἡπ. (Ἰωάνν.) Πελοπν. (Πάτρ.)

γιαραμάξης Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κοτύωρ.) *γιαραμάης* Πόντ. (Χαλδ.) *γιαραμάς* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κρήτ. Μεγίστ. Θηλ. *γιαραμάζαινα* Πόντ. Οὐδ. *γιαραμάζ'κον* Πόντ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a r a m a z* = ἀνωφελής.

1) Ἀχρηστος, ἀνωφελής ἐνθ' ἄν.: *"Εναν παιδὶν ἔχω κ' ἐκεῖνο γιαραμάζ'κον* Πόντ. || Παροιμ. *Τὴ γιαραμάζ' τὰ γεράδας ἐξίξ' 'κὶ ἴν'ταν* (ἀπὸ τὸν ἄχρηστον δὲν λείπουν ποτὲ αἱ πληγαί ἐπὶ τῶν εὐρισκόντων πάντοτε ἀφορμὰς διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀνικανότητά των) Κοτύωρ. 2) Ἀγριος, ἀτίθασος Λιβύσσ.

γιαραντι τό, Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a r a m* = διχοτόμος.

Τεχνητὸν κρηπίδωμα κατασκευαζόμενον διὰ νὰ ἀνακόπητ τὸν ροῦν τοῦ ποταμοῦ.

γιαραντία ἐπίρρ. ἐνιαχ. *γιαραdία* Ἡπ. (Χιμάρ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἄορ. τοῦ Τουρκ. *y a r a m a k* = ὠφελῶ.

Ὁφελίμα, σωστά: *Τὰ 'καμες γιαραdία*.

γιαραντίζω (I) Πελοπν. (Δημητσάν. κ.ά.) *γιαradίζω* Θράκ. (Κόσμ. Μάδυτ. Τσακίλ.) *γιαradίζου* Ἰμβρ. Λέσβ. (Πάμφιλ.) Μ. Ἀσία (Κυδων.) Σάμ. *γιαρατίζω* Κάπρ. (Μεσοχώρ.) Κάσ. Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. *γεραdίζω* Κρήτ. *γιαradίζω* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a r a m a k* = εἶμαι ὠφέλιμος, ἀξίζω, ὑπηρετῶ.

1) Ὁφελῶ, χρησιμεύω Θράκ. (Κόσμ. Μάδυτ. Τσακίλ.) Ἰμβρ. Κάσ. Κρήτ. Κύπρ. Λέσβ. (Πάμφιλ.) Μεγίστ. Μ. Ἀσία (Κυδων.) Ρόδ.: *Γέραςις τσι δὲ γιαραdίζ'ς πλιὰ Κυδων*. Τὸ ξύλον τοῦτο ἐγ-γιαρατίζει Κύπρ. Τὸ γιατρ'κό, ποὺ μ'

